

disputants- חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא- statement ⚡ challenge- קשיא ^ question- שאלה ! תירוץ- answer ראיה- proof
מקרא- key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ומי אמר רב הכי?												כה.
מסוכריא דנוייתא אסור להדוקיה ביומא טבא	והא אמר רב חייא בר אשי משמיה דרב:											כה.
בההיא אפי' ר' שמעון מודה												כה.
מודה ר"ש בפסיק רישיה ולא ימות.	דאביי ורבא דאמרי תרוייהו:											כה.
והא אמר רב חייא בר אשי אמר רב: הלכה כר' יהודה	[רב חייא בר אשי אמר רב:]											כה.
ורב חנן בר אמי אמר שמואל: הלכה כר"ש	[רב חנן בר אמי אמר שמואל:]											כה.
ורב חייא בר אבין מתני בלא גברי, רב אמר: הלכה כרבי יהודה, ושמואל אמר: הלכה כרבי שמעון	[רב חייא בר אבין]											כה.
אלא לעולם סבר רב דבר שאין מתכוין - אסור, ותולש לאו היינו גוזז, וביום טוב היינו טעמא דשרי - דהוה ליה עוקר דבר מגידולו כלאחר יד.												כה.
ותולש לאו היינו גוזז?												כה.
התולש את הכנף והקוטמו והמורטו - חייב שלש חטאות	ההתניא:											כה.
תולש - חייב משום גוזז, קוטם - חייב משום מחתך, ממרט - חייב משום ממחק	ואמר ר"ל:											כה.
שאני כנף דהיינו אורחיה.												כה.
ומדבר סבר כר' יוסי בן המשולם, ר' יוסי בן המשולם סבר לה כרב, וסבר ר' יוסי בן המשולם דבר שאין מתכוין אסור?												כה.
שתי שערות עיקרן וראשן משחיר גוזז במספרים ואינו חושש	והתניא: ר' יוסי בן המשולם:											כה.
שאני פרה דלאו בת גיזה היא												כה.
(דברים ט"ו) לא תעבוד בכבוד שורך ולא תגזו בכור צאנך, ואין לי אלא שור בעבודה וצאן בגיזה, מנין ליתן את האמור של זה בזה, ואת האמור של זה בזה - ת"ל לא תעבוד ולא תגזן	והתניא:											כה.
אלא שאני פרה דקדשי בדק הבית היא												כה.
קדשי בדק הבית אסורין בגיזה ועבודה	והאמר רבי אלעזר:											כה.
מדרבנן												כה.
והאיכא איסורא דרבנן												כה.
שאני פרה דלא שכיחא												כה.
ונפרקיה ולפקה לחולין וליגזה והדר ליקדשה												כה.
דמיה יקרין												כה.
וליעבד לה כדשמואל												כה.
הקדש שוה מנה שחיללו על שוה פרוטה - מחולל	דאמר שמואל:											כה.
אימור דאמר שמואל שחיללו, לכתחלה מי אמר?												כה.
איבעית אימא: רב סבר לה כר' יוסי בן המשולם, ור' יוסי בן המשולם לא סבר לה כרב.												כה.
ותולש את השער ובלבד שלא יזינו ממקומו.												כה.
לא שנו אלא ביד, אבל בכלי אסור	רב אשי אמר ריש לקיש:											כה.
עושה מקום בקופיץ מיכן ומיכן	והקתני:											כה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
תני: לקופיץ.												⊠	מה.
וכן תולש את השער לראות מום.												■	מה.
לכתחלה או דיעבד?	איבעיא להו:											^	מה.
צמר המסוכך באוון, ר' יוסי בן המשולם אומר: תולשו ומראה את מומו	רבי ירמיה תא שמע:											⊠	מה.
ש"מ - לכתחלה, ש"מ.												!	מה.
אף אנן נמי תנינא וכן התולש את השער לראות מקום מום	רב מרי:											⊠	מה.
מאי וכן?												⚡	מה.
אילימא שלא יזיזו את מקומו												!	מה.
השתא ומה שחט, דחשיתו מוכחת עליו - לא יזינו, לראות מקום מום מיבעיא?												⚡	מה.
אלא לאו אתולש												!	מה.
שמע מינה - לכתחלה, ש"מ.												■	מה.
שער בכור בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך שחטו, עקביא בן מהללאל מתיר	דברי ר' יהודה: [עקביא בן מהללאל]											⊠	מה.
אוסרין	חכמים:											⊠	מה:
לא בזה התיר עקביא בן מהללאל, אלא שער בעל מום שנשר והניחו בחלון, ואחר כך מת, בזה עקביא בן מהללאל מתיר	אמר לו ר' יוסי: [עקביא בן מהללאל]											⊠	מה:
אוסרין.	חכמים:											⊠	מה:
צמר המדובבל בבכור, את שנראה עם הגיזה - מותר, ואת שאינו נראה עם הגיזה - אסור.												■	מה:
מכלל דאסר? השתא במת - שרי, שחטו מיבעיא?												⚡	מה:
אלא: לא בזה התיר - עקביא וחכמים אוסרין, שחטו - דברי הכל שרי, כי פליגי - במת.	[אמר לו ר' יוסי]											!	מה:
מחלוקת בשתירו מומחה, דמר סבר גזרינן דלמא אתי לשהוייה, ומר סבר לא גזרינן, אבל לא התירו מומחה - דברי הכל אסור	רבי אסי אמר ריש לקיש:											⊠	מה:
בעלי מומין אוסרין בכ"ש	מתיר רב ששת: [ת"ק]:											⊠	מה:
יבקר	רבי יוסי:											⊠	מה:
והוינן בה: מאי יבקר?												^	מה:
אלימא דבעל מום הוא ולישקליה												!	מה:
מכלל דתנא קמא אמר לאו?												⚡	מה:
הכא בגיזת בכור בעל מום עסקינן, שנתערבו בגיזי חולין, ומאן תנא קמא - רבי יהודה היא, דאמר נשחטו אסרי רבנן, ורבי יוסי לטעמיה דאמר נשחטו שרו רבנן	רב נחמן אמר רבה בר אבוב:											!	מה:
וקתני יבוקר, מאי יבוקר - לאו אי מום קבוע אי מום עובר הוא? אף על גב שלא התירו מומחה												⚡	מה:
לא, יבוקר, אי התירו מומחה - אין, ואי לא - לא.	רבא:											!	מה:
כי סליק רבין אמרה לשמעתא קמיה דרבי ירמיה												o	מה:
בבלאי טפשיאי, משום דיתבי בארעא דחשוכא אמרי שמעתא דמחשכין	אמר: [רבי ירמיה]											o	מה:
לא שמיע ליה הא דאמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן: מחלוקת בשבדק ולא מצא, וקמפילגי בפלוגתא דר"מ ורבנן	[רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:]											o	מה:

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ■ ♪ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח בהמה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כל דבר שהוא בחזקת טומאה - לעולם הוא בטומאתו עד שיתודע הטומאה	דתנן-ר"מ:	■	♦	○									כה:
חופר עד שמגיע לסלע או לבתולה.	חכמים:	■	♦	○									כה:
מחלוקת כשבדק ומצא, וקמיפלגי בפלוגתא דרבי ור"ש בן גמליאל	ר' אסי אמר רבי יוחנן:	■										◇	כה:
שדה שאבד בה קבר, נכנס בתוכה - טמא נמצא בתוכה קבר, נכנס לתוכה - טהור, שאני אומר: הוא קבר שאבד - הוא קבר שנמצא, דברי רבי	דתניא-[רבי]:	■	♦										כה:
תיבדק כל השדה כולה.	רבן שמעון בן גמליאל:	■	♦										כה:
ור' אסי מאי טעמא לא אמר כרבי חייא בר אבא?		‡										◇	כה:
בשלמא גבי טומאה - אימר בא עורב ונטלה, בא עכבר ונטלה, אלא הכא - בעל מום להיכא אזיל?	אמר לך:[ר' אסי]	!											כה:
ואידך		‡											כה:
אימר מום עובר הוה ואיתסי.	[רבי חייא בר אבא]:	!											כה:
ורבי חייא בר אבא מאי טעמא לא אמר כר' אסי?		‡										◇	כה:
בשלמא שדה - דרכה למיקבר בה, כי היכי דקבר בה האי - קבר אינש אחרינא, אלא קדשים - כיון דבדקו לן וקיימי, דרכיהו למיפל בהו מומא?	אמר לך:[רבי חייא בר אבא]:	!											כה:
ואידך		‡											כה:
אגב דמנחוי אהדדי שכיח בהו מומא.	[ר' אסי]:	!											כה:
התולש צמר מככור תם, אע"פ שנולד בו מום ושחטו - אסור	מיתבי:										‡	◇	כה:
טעמא - דתם, הא בעל מום - שרי, אע"פ שלא התירו מומחה											‡		כה: